

ประสิทธิภาพของสารสกัดสมุนไพรไทยจากตำรับยาแผนไทย
ในการยับยั้งจุลินทรีย์ก่อโรคในมนุษย์และฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระ
Efficiency of Thai Herbal Extracts from Thai Traditional
Medicine Recipe Against Human Pathogenic
Microorganisms and Antioxidant Activity

ภัทราวดี รงค์หิน¹, พอยด์ แก้วเสถียร¹, พฤทธิกร ศุภพล^{2*}

¹ หลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาชีววิทยา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ สงขลา 90000

² สาขาวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์พื้นฐาน คณะวิทยาศาสตร์และนวัตกรรมดิจิทัล มหาวิทยาลัยทักษิณ

Pattrawadee Ronghin¹, Foy Kaewsathian¹, Preuttiorn Supaphon^{2*}

¹ Bachelor of Education Program in Biology, Faculty of Education, Thaksin University, Songkla 90000

² Department of Basic Science and Mathematic, Faculty of Science and Digital Innovation,
Thaksin University, Songkla 90000

Received 25 October 2023; Received in revised 20 December 2023; Accepted 2 February 2024

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินศักยภาพของสารสกัดในการยับยั้งจุลินทรีย์และต้านอนุมูลอิสระจากสมุนไพรไทย 5 ชนิด ในตำรับยาแผนไทย นอกจากนี้ยังวิเคราะห์ปริมาณฟีนอลิกและฟลาโวนอยด์รวมด้วยวิธี Folin Ciocalteu และ colorimetric aluminum chloride ตามลำดับ โดยสกัดสารจากพืชสมุนไพร 5 ชนิด (ข้าวเย็นเหนือ ข้าวเย็นใต้ หนอนตายหยาก นมแมว และพุทธรักษา) ด้วยเอทานอลและเอทิลอะซิเตท จากนั้นประเมินฤทธิ์ยับยั้งจุลินทรีย์และต้านอนุมูลอิสระของสารสกัดจำนวน 10 สารสกัด ด้วยวิธี colorimetric broth microdilution, และ DPPH radical scavenging assays ตามลำดับ สำหรับการทดสอบฤทธิ์ยับยั้งจุลินทรีย์ ทดสอบจุลินทรีย์ 10 สายพันธุ์ ได้แก่ *Staphylococcus aureus* ATCC25923, Methicillin resistant *Staphylococcus aureus* (MRSA) SK1, *Escherichia coli* ATCC25922, *Pseudomonas aeruginosa* ATCC27853, *Candida albicans* ATCC90028, *Candida albicans* NCPF3153, *Cryptococcus neoformans* ATCC90112, *Cryptococcus neoformans* ATCC90113, *Microsporium gypseum* และ *Taralomyces marneffeii* ผลการทดสอบพบว่าสารสกัดเอทานอลจากนมแมวมีฤทธิ์ในการยับยั้ง *P. aeruginosa* และ *M. gypseum* ได้ดีที่สุด MIC 0.4 มิลลิกรัมต่อมิลลิลิตร ตามด้วยสารสกัดเอทานอลจากข้าวเย็นเหนือมีฤทธิ์ยับยั้ง *S. aureus* MIC 0.8 มิลลิกรัมต่อมิลลิลิตร ขณะที่สารสกัดเอทานอล

*ผู้รับผิดชอบบทความ: preuttiorn@tsu.ac.th

จากข้าวเย็นเหนือมีฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระ (DPPH) ได้ดีที่สุดให้ค่า IC_{50} 3.08 ± 0.49 ไมโครกรัมต่อมิลลิลิตร ตามลำดับ นอกจากนี้ทดสอบหาปริมาณฟีนอลิกและฟลาโวนอยด์รวมพบว่าสารสกัดเอทานอลจากข้าวเย็นเหนือมีปริมาณฟีนอลิกและฟลาโวนอยด์สูงสุดที่ 403.53 ± 0.83 มิลลิกรัมสมมูลของกรดแกลลิกต่อกรัมสารสกัด และ 21.23 ± 0.16 มิลลิกรัมสมมูลของเคอร์ซีตินต่อกรัมสารสกัด ตามลำดับ จากผลการศึกษานี้ชี้ให้เห็นว่าสารสกัดจากสมุนไพรไทยในตำรับยาแผนไทยเป็นแหล่งของสารออกฤทธิ์ที่ดีสำหรับใช้ประโยชน์ในอนาคต

คำสำคัญ: สารสกัด; สมุนไพรไทย; จุลินทรีย์ก่อโรค; อนุมูลอิสระ

Abstract

This research aims to evaluate the potential of extracts for antimicrobial and antioxidant activities from five medicinal plants used in a Thai traditional medicine recipe. Furthermore, the total phenolic and total flavonoids content were analyzed using the Folin Ciocalteu method and colorimetric aluminum chloride method, respectively. The five plants (*Smilax corbularia*, *Smilax glabra*, *Stemona tuberosa*, *Melodorum siamense*, *Canna indica*) were extracted with ethanol and ethyl acetate. Ten extracts were evaluated for their antimicrobial and antioxidant activities using a colorimetric broth microdilution test and DPPH radical scavenging assays, respectively. Ten human pathogenic microorganisms were used in the antimicrobial test: *Staphylococcus aureus* ATCC25923, Methicillin resistant *Staphylococcus aureus* (MRSA) SK1, *Escherichia coli* ATCC25922, *Pseudomonas aeruginosa* ATCC27853, *Candida albicans* ATCC90028, *Candida albicans* NCPF3153, *Cryptococcus neoformans* ATCC90112, *Cryptococcus neoformans* ATCC90113, *Microsporium gypseum* and *Taralomyces marneffeii*. The ethanol extract from *M. siamense* was the most active against *P. aeruginosa* and *M. gypseum* with minimum inhibitory concentration (MIC) of 0.4 mg/ml, followed by the ethanol extract from *S. corbularia* against *S. aureus* with an MIC of 0.8 mg/ml. The ethanol extract from *S. corbularia* had the strongest antioxidant activity (DPPH) with an IC_{50} of 3.08 ± 0.49 μ g/ml. In addition, these active extracts were tested for total phenolic and total flavonoids content. They were found to contain high amount of total phenolics at 403.53 ± 0.83 mg of gallic acid equivalent/g extract and total flavonoids at 21.23 ± 0.16 mg QE/g of extract. These results indicate that extracts from Thai herbals are promising as they are a good source of many active metabolites for future applications.

Keywords: Extract; Thai medicinal plant; Pathogenic microorganism; Free radical

1. บทนำ

ปัญหาสุขภาพเป็นปัญหาที่สำคัญทั่วโลก โดยนอกจากจะส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของผู้ป่วยแล้วยังส่งผลกระทบต่อสังคมในวงกว้าง ปัจจุบันการรักษาโดยการแพทย์แผนปัจจุบันได้รับความนิยมและพัฒนามากขึ้น แต่อย่างไรก็ตามพบว่าการรักษายังประสบปัญหาของผลข้างเคียงจากยาและค่าใช้จ่ายที่ราคาที่สูง ปัญหาสุขภาพที่สำคัญได้แก่ โรคติดเชื้อจุลินทรีย์และโรคมะเร็ง มีรายงานพบผู้ป่วยโรคติดเชื้อจุลินทรีย์จำนวนมาก โดยเฉพาะกลุ่มผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล โดยทั่วไปพบการติดเชื้อของผู้ป่วยในหลายระบบด้วยกัน เช่น ระบบทางเดินหายใจ ระบบทางเดินปัสสาวะ และบริเวณแผลผ่าตัด เป็นต้น โดยเชื้อสาเหตุ ได้แก่ *Pseudomonas aeruginosa*, *Acinetobacter baumannii*, *Escherichia coli* และ Methicillin-resistant *Staphylococcus aureus* เป็นต้น [1-2] ประกอบกับจุลินทรีย์ก่อโรคมักมีการปรับตัวและดื้อยาเพิ่มมากขึ้น ซึ่งจุลินทรีย์บางชนิดดื้อยาหลายชนิดด้วยกัน จึงอาจจำเป็นต้องใช้หลากหลายวิธีร่วมด้วยหรืออาจต้องปรับขนาดของยาให้สูงขึ้นในการรักษา นอกจากนี้โรคติดเชื้อแล้ว โรคมะเร็งยังเป็นปัญหาที่สำคัญ โดยพบว่ามีผู้ป่วยมะเร็งมากกว่า 12 ล้านคนทั่วโลกในปี ค.ศ. 2008 ซึ่งมีผู้เสียชีวิตกว่า 7.6 ล้านคน มะเร็งที่พบมากที่สุดคือ มะเร็งปอด 12.7 เปอร์เซ็นต์ รองลงมาคือ มะเร็งเต้านม 10.9 เปอร์เซ็นต์ และมะเร็งลำไส้ 9.8 เปอร์เซ็นต์ ต่อมาในปี ค.ศ. 2013 มีผู้ป่วยมะเร็งสูงกว่า 15 ล้านคนทั่วโลก และเสียชีวิตถึง 8 ล้านคน จากสถานการณ์ผู้ป่วยมะเร็งเห็นได้ว่ามีแนวโน้มของผู้ป่วยและผู้เสียชีวิตเพิ่มมากขึ้นและล่าสุดเฉพาะประชากรในสหรัฐอเมริกา ในปี ค.ศ. 2017 มีผู้ป่วยมะเร็งจำนวน 1,688,780 คน โดยมี 600,920 คนเสียชีวิต ซึ่งมีการคาดการณ์ว่าประชากรมีแนวโน้มเป็นมะเร็งเพิ่มสูงขึ้นไปอีกทุกปี โดยเฉพาะในประเทศกำลังพัฒนา ทำให้ใช้เงินกว่า 2.6 ล้านเหรียญดอลลาร์สหรัฐฯ ในการพัฒนายาเพื่อใช้ในการรักษาและคาดการณ์ว่าในปี ค.ศ. 2020 มีการใช้เงินเพื่อพัฒนา

ยาด้านมะเร็งสูงถึง 150 ล้านเหรียญดอลลาร์สหรัฐฯ [3-4] โดย dela Cruz และคณะ ในปี ค.ศ. 2020 [5] คาดการณ์ว่าในปี ค.ศ. 2025 แนวโน้มของจำนวนผู้ป่วยมะเร็งจะเพิ่มถึง 19.3 ล้านคน จึงอาจมีการจำเป็นอย่างเร่งด่วนในการค้นหาสารออกฤทธิ์จากผลิตภัณฑ์ธรรมชาติ เพื่อนำมาใช้ในการศึกษาหรือค้นหาสารที่สามารถยับยั้งมะเร็งได้ และนอกจากนี้อาจมีการใช้เงินจำนวนมหาศาลเพื่อเร่งแก้ไขปัญหาดังกล่าว ดังนั้นนักวิทยาศาสตร์จึงพยายามมองหาแหล่งของสารต้านมะเร็งจากพืช โดยสารที่มีการค้นพบว่ามีศักยภาพในการรักษาโรคมะเร็งคือ taxol และ camptothecin taxol หรือ paclitaxel ถูกพบครั้งแรกจากต้น pacific yew tree (*Taxus brevifolia*) [6] นอกจากนี้โรคติดเชื้อจุลินทรีย์และมะเร็งมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับการตายของผู้ป่วย โดยรายงานของ Elhadi และ Msherghi ในปี ค.ศ. 2021 [7] รายงานว่า โรคติดเชื้อจุลินทรีย์เป็นสาเหตุหลักของการเสียชีวิตของผู้ป่วยมะเร็ง โดยผู้ป่วยมะเร็งจำนวน 151,440 คน เสียชีวิตจากการติดเชื้อจุลินทรีย์ในสหรัฐอเมริกา โดยสาเหตุการเสียชีวิตเกิดจากโรคเยื่อหุ้มสมองอักเสบ ไข้หวัดใหญ่ และภาวะติดเชื้อในกระแสเลือด เป็นต้น จากข้อมูลข้างต้นนักวิจัยทั่วโลกจึงพยายามหาแหล่งของยาใหม่ โดยเฉพาะแหล่งที่ได้จากผลิตภัณฑ์ธรรมชาติในช่วงปี ค.ศ. 1981-2002 รวมเป็นระยะเวลา 22 ปี พบยาด้านแบคทีเรียจำนวนทั้งหมด 90 สาร มาจากผลิตภัณฑ์ธรรมชาติ 9 สาร ยาด้านร่าจำนวนทั้งหมด 24 สาร มาจากผลิตภัณฑ์ธรรมชาติ 1 สาร ยาด้านการอักเสบ จำนวนทั้งหมด 50 สาร มาจากผลิตภัณฑ์ธรรมชาติ 1 สาร ยาด้านมะเร็งจำนวนทั้งหมด 79 สาร มาจากผลิตภัณฑ์ธรรมชาติ 9 สาร เป็นต้น [8] นอกจากงานวิจัยที่กล่าวมา อุตสาหกรรมยา ก็พยายามมองหาสารออกฤทธิ์ทางชีวภาพใหม่จากแหล่งต่างๆ เพื่อพัฒนาการผลิตและค้นหายาใหม่ทดแทนยาเดิมเนื่องจากยาปฏิชีวนะส่วนใหญ่ มีผลข้างเคียงของการใช้ [9] นอกจากนี้พบว่าการรักษาทั้งกลุ่มโรคติดเชื้อและโรคไม่ติดเชื้อมีการใช้ยาที่เป็นสารสังเคราะห์ โดยมีการ

สังเคราะห์สารจำนวนมากถึงกว่า 10,000 สาร และเริ่มถึงจุดที่ปรับโครงสร้างหรือสังเคราะห์สารใหม่ๆ ได้ยากขึ้น

ประเทศไทยเป็นประเทศที่อุดมสมบูรณ์ด้วยพืชพรรณหลากหลายชนิดและมีพืชสมุนไพรจำนวนมากมีการนำมาใช้ประโยชน์ในการรักษาโรคต่างๆ มายาวนาน ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน และนอกจากนี้ได้มีการนำสมุนไพรในตำรับต่างๆ ซึ่งเป็นตำรับที่สืบทอดกันมาจากรุ่นสู่รุ่นมารวมใช้ในการรักษา หรือบรรเทาอาการต่างๆ ให้แก่ผู้ป่วย โดยมีวิธีในการนำมาใช้ที่หลากหลาย ทั้งวิธีการทานแบบสด การดองเหล้า หรือวิธีการต้มและดื่ม สมุนไพรเหล่านี้พบได้ทั่วไปในท้องถิ่น และสามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้หลากหลาย โดยสมุนไพรที่นำมาใช้ในงานวิจัยนี้เป็นตำรับยาแก้โรคมะเร็งในมดลูกในหนังสือตำรับยาชาวบ้าน (ขนานแท้) ของหลวงปู่ศุข วัดมะขามเฒ่า และกรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ [10] ประกอบด้วยสมุนไพรทั้งหมด 5 ชนิด ได้แก่ ข้าวเย็นเหนือ ข้าวเย็นใต้ หนอนตายหยาก นมแมว และพุทธรักษาสีขาว โดยตำรับดังกล่าวเป็นตำรับซึ่งมีสรรพคุณสำหรับรักษามะเร็ง ในปัจจุบันจึงได้มีการเผยแพร่และนำตำรับยาเหล่านี้เป็นอีกทางเลือกหนึ่งในการรักษาศาสตร์การแพทย์แผนไทยและพัฒนาต่อยอดควบคู่กับการรักษาของแพทย์ในปัจจุบัน มีรายงานการศึกษาองค์ประกอบทางเคมีของพืชสมุนไพรที่หลากหลาย โดยพบทั้ง สารประกอบฟีนอลิก ฟลาโวนอยด์ เทนนิน ซาโปนิน และอัลคาลอยด์ เป็นต้น โดยสารดังกล่าวมีศักยภาพในการยับยั้งจุลินทรีย์และต้านอนุมูลอิสระได้ [11-12] ดังนั้นในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาฤทธิ์การยับยั้งจุลินทรีย์ (Antimicrobial activity) และฤทธิ์การต้านอนุมูลอิสระ (Antioxidant activity) ของสารสกัดสมุนไพรแต่ละชนิดในตำรับยารักษามะเร็งมดลูก เพื่อเป็นประโยชน์และสามารถเพิ่มฐานข้อมูลทางการแพทย์สำหรับบุคคลทั่วไปรวมถึงเพื่อเป็นฐานข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ในการเพิ่มคุณค่าของพืชพื้นบ้านไทยแต่ละชนิด หรืออาจนำไปสู่การวิจัยและใช้ประโยชน์ในอนาคต

2. วิธีการดำเนินงานวิจัย

2.1 การเตรียมสารสกัดหยาก

นำพืชสดแต่ละชนิด ได้แก่ หัวข้าวเย็นเหนือ (*Smilax corbularia*) หัวข้าวเย็นใต้ (*Smilax glabra*) ต้นหนอนตายหยาก (*Stemona tuberosa*) รากนมแมว (*Melodorum siamense*) และหัวพุทธรักษา (*Canna indica*) มาล้างทำความสะอาดและตัดเป็นชิ้นเล็ก ๆ จากนั้นนำไปอบที่อุณหภูมิ 50 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 3-5 วัน หรือจนกว่าตัวอย่างจะแห้ง จากนั้นนำตัวอย่างพืชแต่ละชนิดมาแช่ในตัวทำละลายเอทานอลและเอทิลอะซิเตทให้ท่วม ในสัดส่วน 1:1 เป็นเวลา 7 วัน จากนั้นกรองตัวอย่างพืชออก นำของเหลวหรือส่วนของตัวทำละลาย ไประเหยตัวทำละลายออกด้วยเครื่อง rotary evaporator ที่อุณหภูมิ 50 องศาเซลเซียส จนได้ของเหลวเหนียวหรือสารสกัดหยาก โดยพืช 1 ชนิดจะได้ของสารสกัดหยากจำนวน 2 สาร จากตัวทำละลายเอทานอล 1 สาร และเอทิลอะซิเตท 1 สาร จากนั้นนำสารสกัดหยากที่ผ่านการสกัดด้วยตัวทำละลายมาละลายด้วย dimethylsulfoxide (DMSO) ให้ได้ความเข้มข้น 100 มิลลิกรัมต่อมิลลิลิตร และเก็บเป็น stock ของสารสกัดหยาก จากนั้นเจือจางต่อด้วย DMSO ให้ได้ความเข้มข้นสุดท้าย 10 มิลลิกรัมต่อมิลลิลิตร เพื่อนำไปทดสอบฤทธิ์ทางชีวภาพกับจุลินทรีย์ทดสอบต่อไป

2.2 วิธีการเตรียมยาปฏิชีวนะมาตรฐาน

เตรียมยาปฏิชีวนะสำหรับจุลินทรีย์ทดสอบ โดยละลายยา vancomycin และ gentamicin ด้วยน้ำกลั่นปราศจากเชื้อ ให้ได้ความเข้มข้น 16 มิลลิกรัมต่อมิลลิลิตร ส่วนยา amphotericin B เตรียมที่ความเข้มข้น 10 มิลลิกรัมต่อมิลลิลิตร โดยยา vancomycin จะใช้เป็นยามาตรฐานสำหรับแบคทีเรียแกรมบวก gentamicin สำหรับแบคทีเรียแกรมลบ และยา amphotericin B ใช้เป็นยามาตรฐานสำหรับยีสต์และราฝอย จากนั้นเก็บยาทั้งหมดในตู้เย็นที่อุณหภูมิ -20 องศาเซลเซียส สำหรับนำมาใช้ในการทดสอบฤทธิ์ของยาในการยับยั้งจุลินทรีย์

2.3 การเตรียมเชื้อทดสอบ

จุลินทรีย์ทดสอบในงานวิจัยนี้ทั้งหมด 10 สายพันธุ์ ประกอบด้วย แบคทีเรียแกรมบวก 2 สายพันธุ์ คือ *Staphylococcus aureus* ATCC25923 และ methicillin-resistant *Staphylococcus aureus* (MRSA) SK1 แบคทีเรียแกรมลบ 2 สายพันธุ์ คือ *Escherichia coli* ATCC25922 และ *Pseudomonas aeruginosa* ATCC27853 ยีสต์ 4 สายพันธุ์ คือ *Candida albicans* ATCC90028, *Candida albicans* NCPF3153, *Cryptococcus neoformans* ATCC90112 และ *Cryptococcus neoformans* ATCC90113 และราฟอย 2 สายพันธุ์ คือ *Microsporium gypseum* และ *Taralomyces marneffeii*

2.3.1 แบคทีเรีย

streak แบคทีเรียทดสอบลงบนอาหาร nutrient agar (NA) จากนั้นนำไปบ่มที่อุณหภูมิ 35 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 18-24 ชั่วโมง จะสังเกตเห็นโคโลนีของแบคทีเรียขึ้นบนจานอาหาร จากนั้นทำการเตรียมเชื้อเริ่มต้นโดยเขี่ยแบคทีเรีย 3-5 โคโลนี ลงในอาหาร nutrient broth (NB) ปรับความขุ่นของเชื้อด้วยน้ำเกลือ 0.85 เปอร์เซ็นต์ ที่ปราศจากเชื้อ ให้ได้ 0.5 McFarland standard (เชื้อประมาณ 1.5×10^8 CFU/ml) และเจือจางต่อที่อัตราส่วน 1:200 ด้วยอาหาร Mueller-Hinton Broth (MHB)

2.3.2 ยีสต์

streak ยีสต์ทดสอบลงบนอาหาร sabouraud's dextrose agar (SDA) จากนั้นนำไปบ่มที่อุณหภูมิ 35 องศาเซลเซียส สำหรับ *C. albicans* และบ่มที่อุณหภูมิ 25 องศาเซลเซียส สำหรับ *Cr. neoformans* เป็นเวลา 48 ชั่วโมง จะสังเกตเห็นโคโลนีของยีสต์ขึ้นบนจานอาหาร จากนั้นทำการเตรียมเชื้อเริ่มต้นโดยเขี่ยยีสต์ 3-5 โคโลนี ลงในอาหาร sabouraud's dextrose broth (SDB) ปรับความขุ่นของเชื้อด้วยน้ำเกลือ 0.85 เปอร์เซ็นต์ ที่ปราศจากเชื้อ ให้ได้ 2 McFarland standard และเจือจางต่อที่อัตราส่วน 1:20 ด้วยอาหาร SDB

2.3.2 ราฟอย

เลี้ยงราบนอาหาร potato dextrose agar (PDA) เป็นเวลาประมาณ 3-5 วัน หรือจนกว่าจะสามารถสร้างโคโคนีเดียที่อุณหภูมิห้อง จากนั้นใส่ glass bead ที่ปราศจากเชื้อประมาณ 10 เม็ด ลงในจานเพาะเชื้อ หมุนจานไปมาเพื่อให้โคโคนีเดียหลุดออกจากเส้นใย เติมน้ำสารละลายโซเดียมคลอไรด์ (NaCl) ความเข้มข้น 0.85% ปริมาตร 5 มิลลิลิตร และปิเปตสารละลายโคโคนีเดีย (conidial suspension) ในจานเพาะเชื้อ นำไปใส่ในหลอดทดลองเพื่อนับจำนวนสปอร์ ด้วย Hemacytometer แล้วจึงปรับความเข้มข้นของโคโคนีเดียด้วย NaCl ความเข้มข้น 0.85% ให้ได้ความเข้มข้นของของ โคโคนีเดียเท่ากับ 4×10^4 โคโคนีเดียต่อมิลลิลิตร

2.4 การทดสอบฤทธิ์ของสารสกัดด้วยวิธี colorimetric broth microdilution tests

2.4.1 ทดสอบฤทธิ์เบื้องต้นของสารสกัดที่ความเข้มข้น 20 มิลลิกรัมต่อมิลลิลิตร [13-16]

นำสารสกัดหยาบมาเจือจางกับอาหารให้ได้ความเข้มข้นสุดท้ายที่ความเข้มข้น 40 มิลลิกรัมต่อมิลลิลิตรในหลุมทดสอบ จำนวน 3 หลุม ปริมาตร 100 ไมโครลิตร ของ sterile 96-well microtiter plates จากนั้นจุดเชื้อทดสอบที่เตรียมไว้ใน sterile 96-well microtiter plates ที่มีสารสกัดและอาหารอยู่ หลุมละ 100 ไมโครลิตร โดยทำการทดสอบ 3 ซ้ำ จากนั้นนำจานไปบ่มในตู้บ่ม ดังนี้ สำหรับแบคทีเรียและยีสต์ *C. albicans* บ่มที่อุณหภูมิ 35 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 15 ชั่วโมง สำหรับ *Cr. neoformans* และราฟอย บ่มที่อุณหภูมิ 25 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 45 ชั่วโมง และ 60 ชั่วโมง ตามลำดับ เมื่อครบกำหนดเวลา หยดสี resazurin indicator (0.018%) ลงในหลุมทดสอบหลุมละ 30 ไมโครลิตร สำหรับแบคทีเรียและยีสต์ยกเว้นรา จากนั้นนำจานไปบ่มต่อเป็นเวลา 3 ชั่วโมง เมื่อครบเวลา อ่านผลการทดสอบโดยสังเกตสีของ resazurin หากยังคงเห็นเป็นสีน้ำเงินให้ผลเป็นบวกแสดงว่าสารสกัดสามารถยับยั้งการเติบโตของเชื้อทดสอบได้ และหาก

เปลี่ยนเป็นสีชมพูหรือใสไม่มีสี แสดงว่าให้ผลเป็นลบ คือ สารสกัดไม่สามารถยับยั้งการเติบโตของเชื้อทดสอบได้ สำหรับราฝอยเมื่อครบกำหนดเวลาให้อ่านผลการทดสอบการยับยั้งเส้นใยราภายใต้กล้องจุลทรรศน์เตอริโอซุม โดยอ่านผลผลประสิทธิภาพการยับยั้งเส้นใยราที่ 80 เปอร์เซ็นต์ เทียบกับชุดควบคุมที่ไม่เติมสารสกัด

2.4.2 การหาค่าความเข้มข้นต่ำสุดของสารสกัดที่สามารถยับยั้งเชื้อทดสอบ (The minimum inhibitory concentrations; MICs) และการหาค่าความเข้มข้นต่ำสุดของสารสกัดที่สามารถฆ่าเชื้อทดสอบ (The minimum bactericidal concentration; MBCs หรือ minimum fungicidal concentration; MFCs)

นำสารสกัดที่ให้ผลการยับยั้งเชื้อทดสอบที่ความเข้มข้น 20 มิลลิกรัมต่อมิลลิลิตร มาทดสอบหาค่า MIC และ MBC หรือ MFC ในช่วงความเข้มข้นสุดท้ายของสารสกัด 12.8-0.025 มิลลิกรัมต่อมิลลิลิตร

การทดสอบหาค่า MIC เตรียมสารสกัดให้ได้ความเข้มข้น 25.6-0.05 มิลลิกรัมต่อมิลลิลิตร โดยเจือจางแบบ 2-fold dilution กับอาหารเลี้ยงเชื้อ MHB สำหรับแบคทีเรีย และอาหารเหลว SDB สำหรับยีสต์และราฝอยใน sterile 96-well microtiter plates จากนั้นจุดเชื้อทดสอบที่เจือจางกับอาหารเลี้ยงเชื้อในอัตราส่วน 1:200 สำหรับแบคทีเรีย 1:20 สำหรับยีสต์ และราฝอยที่เตรียมความเข้มข้นของโคโคนิเดีย 4×10^4 โคโคนิเดียต่อมิลลิลิตร ใส่ใน sterile 96-well microtiter plates ปริมาตร 100 ไมโครลิตร โดยทำการทดสอบ 3 ซ้ำ จากนั้นนำจานไปบ่มที่สภาวะเดียวกับการทดสอบฤทธิ์เบื้องต้นของสารสกัด หยดสีรีซาซูรินสำหรับแบคทีเรีย และยีสต์ จากนั้นอ่านผลการทดสอบเช่นเดียวกับการทดสอบเบื้องต้น

การทดสอบหาค่า MBC หรือ MFC นำผลที่ระดับความเข้มข้นที่สามารถยับยั้งเชื้อได้ทุกความเข้มข้นในการทดสอบ MIC มา streak บนอาหาร NA สำหรับแบคทีเรีย และ streak บนอาหาร SDA สำหรับยีสต์และ

ราฝอย จากนั้นนำจานอาหารไปบ่มที่สภาวะเดียวกับการทดสอบข้างต้น อ่านค่าความเข้มข้นต่ำสุดของสารสกัดที่สามารถฆ่าเชื้อแบคทีเรียเป็นค่า MBC และอ่านค่าความเข้มข้นต่ำสุดที่สามารถฆ่าเชื้อยีสต์และราเป็นค่า MFC

2.5 การทดสอบฤทธิ์ยับยั้งอนุมูลอิสระ โดยวิธี 2, 2-diphenyl - 1-picrylhydrazyl radical scavenging activity (DPPH) ดัดแปลงจาก [17]

2.5.1 การศึกษาฤทธิ์การกำจัดอนุมูลอิสระ DPPH

นำสารสกัดหยาบที่เตรียมไว้ที่ความเข้มข้น 2 มิลลิกรัมต่อมิลลิลิตร ที่ละลายใน DMSO จุดใส่ในหลอด microcentrifuge tube ปริมาตร 1,024 ไมโครลิตร และเอทานอล ปริมาตร 976 ไมโครลิตร ในหลอดที่ 1 จากนั้นเติมเอทานอลปริมาตร 1,000 ไมโครลิตร ลงในหลอดที่ 2-9 ทำการเจือจางสารสกัดแบบ 2-fold dilution ให้ได้ความเข้มข้นในช่วง 512-1 ไมโครกรัมต่อมิลลิลิตร และเติมสารละลาย DPPH ความเข้มข้น 1 มิลลิโมลาร์ ปริมาตร 1,000 ไมโครลิตร เขย่าให้เข้ากัน นำหลอดบ่มที่อุณหภูมิ 37 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที วัดค่าการดูดกลืนแสงที่ความยาวคลื่น 517 นาโนเมตร โดยใช้วิตามินซี (ascorbic acid) เป็นตัวควบคุมเชิงบวก (positive control) และใช้ DMSO เป็นตัวควบคุมเชิงลบ (negative control) จากนั้นคำนวณหาค่าเปอร์เซ็นต์การออกฤทธิ์ยับยั้งอนุมูลอิสระ เพื่อหาค่า IC_{50} ของการกำจัดอนุมูลอิสระ DPPH โดยใช้สูตรดังนี้

$$\% \text{ radical scavenging activity} = [A_0(A_1 - A_2) / A_0] \times 100$$

เมื่อ A_0 คือ ค่าการดูดกลืนแสงของเอทานอลและDPPH (Blank)

A_1 คือ ค่าการดูดกลืนแสงของปฏิกิริยาที่มีสารสกัดและDPPH (positive control)

A_2 คือ ค่าการดูดกลืนแสงของสารสกัดและเอทานอล (negative control)

Table 1 Antimicrobial activity of crude extracts from five herbal plants at final concentration range 12.8-0.025 mg/ml

Plants	Solvents	MIC / MBC or MFC (mg/ml)										
		SA	MRSA	EC	PA	CA28	CA53	CN12	CN13	MG	TM	
<i>S. corbularia</i>	EtOH	0.8/-	1.6/-	3.2/-	1.6/-	-	-	6.4/-	12.8/-	0.4/-	12.8/-	
	EtOAc	0.8/-	1.6/-	3.2/-	1.6/-	-	-	0.05/-	0.05/-	3.2/-	6.4/-	
<i>S. glabra</i>	EtOH	12.8/-	-	-	6.4/-	-	-	-	-	1.6/-	6.4/-	
	EtOAc	6.4/-	12.8/-	12.8/-	12.8/-	-	-	0.05/-	0.05/-	3.2/6.4	6.4/-	
<i>S. tuberosa</i>	EtOH	-	-	12.8/-	-	-	-	-	-	3.2/-	6.4/-	
	EtOAc	6.4/-	12.8/-	-	12.8/-	-	-	0.05/-	0.05/-	3.2/6.4	6.4/12.8	
<i>M. siamense</i>	EtOH	3.2/-	3.2/-	-	0.4/-	-	-	1.6/-	3.2/-	0.4/-	12.8/-	
	EtOAc	12.8/-	1.6/-	12.8/-	1.6/-	-	-	6.4/-	6.4/-	1.6/-	6.4/-	
<i>C. indica</i>	EtOH	12.8/-	12.8/-	-	-	-	-	-	-	1.6/12.8	12.8/-	
	EtOAc	0.2/-	1.6/-	12.8/-	1.6/-	-	-	-	-	0.4/-	6.4/-	
Antibiotics												
Vancomycin		0.5/1	1/2									
Gentamicin		0.25/1		0.25/1								
Amphotericin B		0.5/1		0.5/1	0.25/0.5	0.25/0.5	2/4	1/2				

Remark – No activity at tested concentration range; SA = *Staphylococcus aureus* ATCC25923, MRSA = methicillin-resistant *Staphylococcus aureus* (MRSA) SK1, EC = *Escherichia coli* ATCC25922, PA = *Pseudomonas aeruginosa* ATCC27853, CA28 = *Candida albicans* ATCC90028, CA53 = *Candida albicans* NCPF3153, CA12 = *Cryptococcus neoformans* ATCC90112, CA13 = *Cryptococcus neoformans* ATCC90113, MG = *Microsporium gypseum*, TM = *Taralomyces marneffeii*

3.2 ผลการทดสอบฤทธิ์ยับยั้งอนุมูลอิสระโดยวิธี 2, 2-diphenyl-1-picrylhydrazyl radical scavenging activity (DPPH)

ผลการทดสอบฤทธิ์ยับยั้งอนุมูลอิสระ DPPH ของสารสกัดหยาบจากสมุนไพรทั้ง 5 ชนิด โดยใช้กรดแอสคอร์บิก (ascorbic acid) เป็นสารมาตรฐาน พบว่าสารสกัดเอทานอลจากข้าวเย็นเหนือมีฤทธิ์ยับยั้งอนุมูลอิสระได้ดีที่สุดให้ค่า IC_{50} เท่ากับ 3.08 ± 0.49 ไมโครกรัมต่อมิลลิลิตร ขณะที่กรดแอสคอร์บิกมีค่า IC_{50} เท่ากับ 3.53 ± 0.56 ไมโครกรัมต่อมิลลิลิตร (Table 2) นอกจากนี้ในการตรวจหาปริมาณสารประกอบฟีนอลิกและสารประกอบฟลาโวนอยด์ของสารสกัดพบว่าปริมาณสารประกอบฟีนอลิกและฟลาโวนอยด์สูงที่สุดเท่ากับ 403.53 ± 0.83 มิลลิกรัมสมมูลของกรดแกลลิกต่อกรัมสารสกัด และ 21.23 ± 0.16 มิลลิกรัมสมมูลของเคอร์ซีตินต่อกรัมสารสกัด ในสารสกัดจากข้าวเย็นเหนือ

จากสถานการณ์สุขภาพในปัจจุบันเห็นได้ว่าประชากรทั่วโลกประสบปัญหาด้านสุขภาพทั้งโรคติดเชื้อและโรคไม่ติดเชื้อ ซึ่งมีปัจจัยเกี่ยวข้องของหลายประการด้วยกัน ดังนั้นการศึกษาประสิทธิภาพของสารสกัดจากพืชสมุนไพร โดยเฉพาะฤทธิ์ต้านจุลินทรีย์และต้านอนุมูลอิสระซึ่งเป็นทางเลือกที่น่าสนใจในปัจจุบัน โดยในการศึกษานี้สนใจศึกษาพืชสมุนไพรไทยทั้งหมด 5 ชนิด ซึ่งเป็นสมุนไพรในตำรับยารักษาเมเร็ง และจากรายงานที่ผ่านมาพบว่าสมุนไพรบางชนิดยังมีการศึกษาไม่มากนัก จากผลการศึกษาฤทธิ์ของสารสกัดหยาบทั้งหมด 20 สารสกัด ที่สกัดจากตัวทำละลายอินทรีย์ 2 ชนิด ได้แก่ เอทานอลและเอทิลอะซิเตท ในการยับยั้งจุลินทรีย์ก่อโรคในมนุษย์ทั้งหมด 10 สายพันธุ์ ซึ่งประกอบด้วยแบคทีเรีย ยีสต์ และราฟอย พบว่าสารสกัดจากข้าวเย็นเหนือทั้งที่สกัดด้วยเอทานอลและเอทิลอะซิเตทมีศักยภาพในการยับยั้งจุลินทรีย์ได้ดีที่สุด โดยยับยั้ง

Table 2 Antioxidant activity, total phenolic content and total flavonoid content of crude extract from five medicinal plants.

Tests	<i>S. corbularia</i>	<i>S. glabra</i>	<i>S. tuberosa</i>	<i>M. siamense</i>	<i>C. indica</i>	Control Ascorbic acid µg/ml
TPC						
µg gallic acid/g sample	403.53±0.83	85.39±0.90	15.39±1.16	206.80±1.31	76.43±1.23	-
TFC						
µg quercetin/g sample	21.23±0.16	15.68±0.31	8.78±0.20	20.52±0.76	16.73±0.84	-
DPPH						
IC_{50} (mean±SD) µg/ml	3.08±0.49	47.92±0.33	200.07±0.49	16.73±0.84	63.75±0.54	3.53±0.56

Remark TPC; total phenolic content, TFC; total flavonoid content

จุลินทรีย์ได้ 8 สายพันธุ์ คิดเป็น 80 เปอร์เซ็นต์ ในขณะที่สารสกัดจากพืชอื่น ๆ ทั้ง 4 ชนิด ในการศึกษาที่สกัดด้วยเอทานอลยับยั้งจุลินทรีย์ได้ 30-70 เปอร์เซ็นต์ ขณะที่สารสกัดจากเอทิลอะซิเตทสามารถยับยั้งได้ในช่วง 60-80 เปอร์เซ็นต์ จากข้อมูลข้างต้นเมื่อทดสอบฤทธิ์ของสารสกัดในการยับยั้งและฆ่าจุลินทรีย์ของสารสกัด ผลการทดสอบพบว่า สารสกัดจากข้าวเย็นเหนือที่สกัดด้วยเมทานอลมีประสิทธิภาพในการยับยั้ง *M. gypseum* ได้ดีที่สุด ให้ค่า MIC เท่ากับ 0.4 มิลลิกรัมต่อมิลลิลิตร ขณะที่สารสกัดจากข้าวเย็นเหนือที่สกัดด้วยเอทิลอะซิเตทสามารถยับยั้งยีสต์ *Cr. neoformans* ATCC90112 และ *Cr. neoformans* ATCC90113 ได้ดีที่สุด ให้ค่า MIC เท่ากับ 0.05 มิลลิกรัมต่อมิลลิลิตร

นอกจากนี้ผลการศึกษากิจกรรมของสารสกัดจากสมุนไพรทั้ง 5 ชนิด ในการต้านอนุมูลอิสระ DPPH พบว่าเฉพาะสารสกัดเอทานอลมีฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระ DPPH ที่ระดับความเข้มข้น 5 มิลลิกรัมต่อมิลลิลิตร ที่ระดับ 80-90 เปอร์เซ็นต์ โดยผลการทดสอบพบว่า สารสกัดจากเอทานอลที่สกัดจากข้าวเย็นเหนือมีประสิทธิภาพในการต้านอนุมูลอิสระได้ดีที่สุด ให้ค่า IC_{50} เท่ากับ 3.08 ± 0.49 ไมโครกรัมต่อมิลลิลิตร ซึ่งสอดคล้องกับปริมาณของสารประกอบฟีนอลิกและฟลาโวนอยด์ ที่ตรวจพบในสมุนไพรทั้ง 5 ชนิด โดยพบปริมาณสารประกอบฟีนอลิกและฟลาโวนอยด์สูงสุดในข้าวเย็นเหนือ เท่ากับ 403.53 ± 0.83 มิลลิกรัมสมมูลของกรดแกลลิกต่อกรัมสารสกัด และ 21.23 ± 0.16 มิลลิกรัมสมมูลของเคอร์ซีตินต่อกรัมสารสกัด สอดคล้องกับงานวิจัยของ Skukriya et al. ในปี ค.ศ. 2023 [18] รายงานฤทธิ์ของสารสกัดจากข้าวเย็นเหนือที่สกัดด้วยเอทานอลพบว่า มีฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระ DPPH ให้ค่า IC_{50} เท่ากับ 54.63 ± 0.70 ไมโครกรัมต่อมิลลิลิตร และเมื่อตรวจหาปริมาณสารประกอบฟีนอลิกพบว่า มีปริมาณเท่ากับ 184.41 ± 5.92 มิลลิกรัมสมมูลของกรดแกลลิกต่อกรัมสารสกัด แต่อย่างไรก็ตามพบว่าผลการศึกษิต่างจากรายงานก่อนหน้าของ Jeeno และคณะ ในปี ค.ศ. 2022

[19] ศึกษาศักยภาพของพืช 2 ชนิด ได้แก่ ข้าวเย็นเหนือและข้าวเย็นใต้ โดยพบว่าข้าวเย็นใต้มีฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระ ได้แก่ DPPH และ ABTS ได้ดีกว่าสารสกัดจากข้าวเย็นเหนือ โดยให้ค่าการยับยั้งเท่ากับ $71.94 \pm 1.46\%$ (IC_{50} เท่ากับ 167.96) และ $59.84 \pm 4.80\%$ (IC_{50} เท่ากับ 2540.34) ตามลำดับ นอกจากนี้ตรวจพบสารประกอบฟีนอลิกจากสารสกัดจากข้าวเย็นใต้ที่สกัดด้วยเอทานอล เมทานอลและน้ำ เท่ากับ 0.017 ± 0.001 , 0.015 ± 0.001 และ 0.016 ± 0.001 มิลลิกรัมสมมูลของกรดแกลลิกต่อกรัมสารสกัด ตามลำดับ ขณะที่ตรวจพบปริมาณฟลาโวนอยด์เท่ากับ 0.043 ± 0.002 , 0.033 ± 0.002 , and 0.006 ± 0.003 มิลลิกรัมสมมูลของกรดแกลลิกต่อกรัมสารสกัด ตามลำดับ และสารสกัดจากข้าวเย็นใต้มีฤทธิ์ยับยั้งแบคทีเรียแกรมบวกให้ค่า MIC 62.5 มิลลิกรัมต่อมิลลิลิตร และ MBC เท่ากับ 500 มิลลิกรัมต่อมิลลิลิตร ขณะที่สารสกัดจากข้าวเย็นเหนือมีศักยภาพในการยับยั้งอนุมูลอิสระ DPPH และ ABTS เท่ากับ $72.24 \pm 0.64\%$ (IC_{50} เท่ากับ 583.06) และ $39.87 \pm 2.37\%$ (IC_{50} เท่ากับ 1662.37) ตรวจพบสารประกอบฟีนอลิก จากสารสกัดจากข้าวเย็นใต้ที่สกัดด้วยเอทานอล เมทานอลและน้ำ เท่ากับ 0.006 ± 0.000 , 0.007 ± 0.002 และ 0.002 ± 0.001 มิลลิกรัมสมมูลของกรดแกลลิกต่อกรัมสารสกัด ตามลำดับ ขณะที่ตรวจพบปริมาณฟลาโวนอยด์เท่ากับ 0.012 ± 0.001 , 0.008 ± 0.000 , และ 0.008 ± 0.000 มิลลิกรัมสมมูลของกรดแกลลิกต่อกรัมสารสกัด ตามลำดับ และสารสกัดจากข้าวเย็นเหนือที่สกัดด้วยเอทานอล มีฤทธิ์ยับยั้งแบคทีเรียแกรมบวกให้ค่า MIC 31.25 มิลลิกรัมต่อมิลลิลิตร และ MBC เท่ากับ 125 มิลลิกรัมต่อมิลลิลิตร นอกจากนี้ Xu และคณะ ในปี ค.ศ. 2013 [20] ศึกษาองค์ประกอบทางเคมีของโรโซมข้าวเย็นใต้และฤทธิ์ยับยั้งจุลินทรีย์ ซึ่งจากการศึกษาตรวจพบสารฟีนอลิกใหม่ทั้งหมด 6 สาร ได้แก่ smiglabrone A, smiglabrone B, smilachromanone, smiglastibene, smigactone และ smiglabrol โดยพบว่า smiglabrone A มีฤทธิ์ยับยั้ง *C. albicans* SC5314 ได้ดีที่สุด ให้ค่า

MIC เท่ากับ 0.146 mM นอกจากนี้ยังมีฤทธิ์ยับยั้งแบคทีเรีย ได้แก่ *E. coli*, *P. aeruginosa* PA01, *K. Pneumonia*, MRSA, *S. aureus* ATCC6538 และ *Enterococcus faecalis* ส่วนสาร smilachromanone และ smiglastibene มีฤทธิ์ยับยั้ง *S. aureus* ATCC6538 ได้ดีที่สุด ให้ค่า MIC เท่ากับ 0.303 และ 0.205 mM ตามลำดับ

ส่วนสารสกัดพืชอื่น ๆ อีก 3 ชนิด ได้แก่ สารสกัดจากหนอนตายหยาก สารสกัดพุทธรักษา และสารสกัดจากนมแมว มีรายงานไม่มากนัก พบเพียงบางรายงานเกี่ยวกับพืชเหล่านี้ ดังนี้ Lalmuansangi และคณะ ในปี ค.ศ. 2020 [21] ประเมินฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระของสารสกัดจากหนอนตายหยากที่สกัดด้วยเมทานอล ตรวจพบสารประกอบฟีนอลิกเท่ากับ 715 ± 2.42 มิลลิกรัมสมมูลของกรดแกลลิกต่อกรัมสารสกัด และสารประกอบฟลาโวนอยด์เท่ากับ 3864.25 ± 7.54 มิลลิกรัมสมมูลของเคอร์ซีตินต่อกรัมสารสกัด และมีฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระให้ค่า IC_{50} เท่ากับ 7.36 ± 0.081 ไมโครกรัมต่อมิลลิลิตร ต่อมาในปี ค.ศ. 2018 Rutnakornpituk และคณะ [22] ศึกษาฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระและตรวจหาปริมาณสารประกอบฟีนอลิกและฟลาโวนอยด์จากส่วนใบลำต้นและราก พบว่าปริมาณสารประกอบฟีนอลิกสูงสุดใน ราก ลำต้น และใบ เท่ากับ 15.58 ± 0.67 , 8.75 ± 0.33 และ 6.21 ± 0.15 มิลลิกรัมสมมูลของกรดแกลลิกต่อกรัมสารสกัด ตามลำดับ และตรวจพบปริมาณสารประกอบฟลาโวนอยด์สูงสุดใน ราก ลำต้น และใบ เท่ากับ 22.12 ± 0.89 , 13.26 ± 0.45 และ 5.92 ± 0.75 มิลลิกรัมสมมูลของเคอร์ซีตินต่อกรัมสารสกัด และผลการทดสอบฤทธิ์ยับยั้งอนุมูลอิสระ DPPH สูงสุดจากราก ลำต้น และใบที่สกัดด้วยเมทานอล พบว่าให้ค่า IC_{50} เท่ากับ 118.7 ± 1.12 , 167.8 ± 1.33 และ 282.0 ± 0.85 ppm และ Singh และคณะ ในปี ค.ศ. 2016 [23] ศึกษาฤทธิ์ของสารสกัดจากพุทธรักษาโดยใช้ตัวทำละลายอินทรีย์หลายชนิดได้แก่ ปิโตเลียมอีเทอร์ คลอโรฟอร์ม เมทานอล และน้ำ ในการยับยั้งจุลินทรีย์ด้วยวิธี agar well

diffusion ผลการศึกษาพบว่าสารสกัดจากใบพุทธรักษาที่สกัดด้วยเอทานอลมีฤทธิ์ในการยับยั้งจุลินทรีย์ทดสอบได้ดีที่สุด โดยสามารถยับยั้งได้ทั้งแบคทีเรียและราจำนวน 10 สายพันธุ์ (*Micrococcus luteus*, *S. aureus*, *P. aeruginosa*, *Klebsiella pneumonia*, *E. coli*, *Streptococcus mutans*, *Aspergillus niger*, *A. flavus*, *Fusarium solani* และ *Nigrospora oryzae*) ให้ค่าเส้นผ่านศูนย์กลางวงใสในช่วง $10 \pm 0.01 - 19 \pm 0.02$ มิลลิเมตร ซึ่งในปี ค.ศ. 2015 Al-Snafi [24] รายงานองค์ประกอบของสารออกฤทธิ์ทางเภสัชวิทยาของพุทธรักษาซึ่งมีการนำส่วนต่าง ๆ ของพุทธรักษามาใช้ประโยชน์ทางการแพทย์ ได้แก่ ใบ ดอก และราก เป็นต้น โดยมีฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระ ด้านการอักเสบ และยับยั้งแบคทีเรีย ซึ่งสารสกัดจากใบและดอกของพุทธรักษาที่สกัดด้วยเมทานอลและเอทิลอะซิเตทสามารถยับยั้งแบคทีเรีย *Bacillus subtilis* และ *S. aureus* ได้ดี และล่าสุดในปี ค.ศ. 2021 Hosur และ Handral [25] รายงานศักยภาพของพุทธรักษาซึ่งนำมาใช้ทางการแพทย์ ซึ่งมีศักยภาพในการยับยั้งแบคทีเรีย ยับยั้งเชื้อรา และต้านอนุมูลอิสระได้ดี โดยตรวจพบสารพฤกษเคมีหลายชนิด ได้แก่ อัลคาลอยด์ ฟลาโวนอยด์ ไกลโคไซด์ คาร์โบไฮเดรต กรดไขมัน โปรตีน ฟีนอลิก เทนิน และซาโปนิน เป็นต้น

จากข้อมูลผลการศึกษาเห็นได้ว่าสารสกัดจากพืชชนิดเดียวกันอาจมีฤทธิ์ในการยับยั้งจุลินทรีย์และฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระที่แตกต่างกันได้ ขึ้นกับหลายปัจจัยทั้งแหล่งที่ปลูกพืช ฤดูกาล สภาพแวดล้อมบริเวณเพาะปลูก และอายุของพืช เป็นต้น ซึ่ง Jirakiattikul และคณะ ในปี ค.ศ. 2018 [26] ศึกษาผลของระยะเวลาเพาะเลี้ยงต่อปริมาณสารต้านอนุมูลอิสระของหัวข้าวเย็นเหนือในสภาพปลอดเชื้อ จากผลการศึกษาพบว่าระยะเวลาที่เพาะเลี้ยงข้าวเย็นเหนือเป็นเวลา 12 สัปดาห์ มีปริมาณสารประกอบฟีนอลิกและฟลาโวนอยด์สูงสุด ขณะเดียวกันมีฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระ DPPH ดีที่สุด ให้ค่า IC_{50} เท่ากับ 15.75 ± 0.88 ไมโครกรัมต่อมิลลิลิตร โดยพบปริมาณ

พีโนลิกและฟลาโวนอยด์เท่ากับ 4.92 ± 5.88 มิลลิกรัม สมมูลของกรดแกลลิกต่อกรัมสารสกัด 107.56 ± 7.19 มิลลิกรัมสมมูลของเคอร์ซีตินต่อกรัมสารสกัด ตามลำดับ โดยสารที่มีฤทธิ์ต้านออกซิเดชันหรือฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระ ได้แก่ สารประกอบพีโนลิก ฟลาโวนอยด์ แอนโธไซยานิน แครโรทีนอยด์ เป็นต้น ซึ่งสารเหล่านี้ส่วนใหญ่จะมี โครงสร้างที่ประกอบด้วยหมู่ไฮดรอกซิลที่เกาะบนวง เบนซีนตั้งแต่ 2 หมู่ขึ้นไป โดยหมู่ functional group เหล่านี้มีบทบาทสำคัญในการดักจับอนุมูลอิสระไม่ให้ไป กระตุ้น หรือก่อให้เกิดปฏิกิริยาออกซิเดชันได้ โดยการให้ อนุมูล H^+ แก่อนุมูลอิสระเหล่านั้น [27] นอกจากนี้จากรายงานรวบรวมงานวิจัยและการใช้ตำรับยาสมุนไพร รักษาโรคผิวหนังของภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทยพบว่า ข้าวเย็นเหนือเป็นสมุนไพรที่มีความถี่ในการนำมาใช้รักษาโรคผิวหนังมากที่สุด FR เท่ากับ 4.2 [28]

4. สรุป

จากการศึกษาศักยภาพของสารสกัดหยาบจากสมุนไพรไทยทั้ง 5 ชนิด ในการยับยั้งจุลินทรีย์และต้านอนุมูลอิสระ รวมทั้งหาปริมาณสารประกอบพีโนลิกและฟลาโวนอยด์ พบว่าสารสกัดมีศักยภาพในการยับยั้งจุลินทรีย์และต้านอนุมูลอิสระ DPPH ได้ดี โดยสารสกัดจากข้าวเย็นเหนือที่สกัดด้วยเอทานอลและเทิลอะซิเตทมีประสิทธิภาพดีที่สุด โดยยับยั้งได้ทั้งแบคทีเรีย ยีสต์ และราฝอย รวมทั้งหมด 8 สายพันธุ์ ให้ค่า MIC ในช่วง 0.05-12.8 มิลลิกรัมต่อมิลลิลิตร และสำหรับผลการทดสอบฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระ พบว่ามีเพียงสารสกัดเอทานอลที่มีฤทธิ์ยับยั้งอนุมูลอิสระ DPPH ในระดับ 80-90 เปอร์เซ็นต์ โดยสารสกัดจากข้าวเย็นเหนือสามารถยับยั้งอนุมูลอิสระได้ดีที่สุดให้ค่า IC_{50} 3.08 ± 0.49 ไมโครกรัมต่อมิลลิลิตรซึ่งสัมพันธ์กับปริมาณสารฟลูคาเอมิที่ตรวจพบทั้งปริมาณพีโนลิกและฟลาโวนอยด์ที่พบสูงที่สุดในสารสกัดหยาบจากข้าวเย็นเหนือ จากข้อมูลงานวิจัยนี้เห็นได้ว่าสารสกัดสมุนไพรไทยที่ศึกษา โดยเฉพาะข้าวเย็นเหนือมีศักยภาพสูงสุดทั้งสามารถยับยั้งจุลินทรีย์

ก่อโรคและสามารถต้านอนุมูลอิสระได้ดี จึงอาจใช้เป็นแหล่งข้อมูลและเป็นแหล่งทางเลือกเพื่อนำไปศึกษาการยับยั้งจุลินทรีย์ก่อโรคโดยเฉพาะกลุ่มที่ดื้อยาและฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระชนิดอื่น ๆ ในอนาคต

5. กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณศาสตราจารย์ ดร.วัชรินทร์ รุกขไชยศิริกุล และ ศาสตราจารย์ ดร.เสาวลักษณ์ พงษ์ไพจิตร มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ อาจารย์ผู้มอบความรู้และให้การสนับสนุนตลอดมา

6. References

- [1] Indrawattana, N. and Vanaporn, M. 2015. Nosocomial infection. Journal of Medicine and Health Sciences. 22(1): 81-92. (in Thai)
- [2] Chungsamanukool, P. 2022. Incidence, Risk factors, mortality rate, and impact of multidrug-resistant gram-negative bloodstream infections in Photharam hospital. Medical Journal. 41(1): 579-592. (in Thai)
- [3] Virani, S., Bilheem, S., Chansaard, W., Chitapanarux, I., Daoprasert, K., Khuanchana, S., Leklob, A., Pongnikorn, D., Rozek, L.S., Siriarechakul, S., Suwanrungruang, K., Tassanasunthorn wang, S., Vatanasapt, P. and Sriplung, H. 2017. National and Subnational-population-based incidence of cancers with the highest burdens. Cancers. 9(108): 1-27. [http:// doi: 10.3390/cancer9080108](http://doi:10.3390/cancer9080108).
- [4] Chanvatik, S., Kosiyaporn, H., Lekagul, A., Kaewkhankhaeng, W., Vongmongkol, V., Thonyahan, A. and Tangcharoensathien,

- V. 2019. Knowledge and use of antibiotics in Thailand: A 2017 national household survey. PLOS ONE. 14(8): e0220990.
- [5] dela Cruz, T.E.E., Notarte, K.I.R., Apurillo, C.C.S., Tarman, K. and Bungihan, M.E. 2020. Biomining fungal endophytes from tropical plants and seaweeds for drug discovery. *Biodiversity and Biomedicine*. pp. 51-52.
- [6] Strobel, G., Daisy, B., Castillo, U. and Harper, J. 2004. Natural products from endophytic microorganisms. *Journal of Natural Product*. 67: 257-268.
- [7] El-Hady, H.H.A., Daboor, S.M. and Ghoniemy, A.E. 2007. Nutritive and antimicrobial profiles of some seagrasses from Bardawil lake, Egypt. *Egyptian Journal of Aquatic Research*. 33: 103-110.
- [8] Newman, D.J., Cragg, G.M. and Snader, K.M., 2003, Natural products as sources of new drugs over the period 1981-2002, *Journal of Natural Products*. 66: 1022-1037.
- [9] Won, K.J., Lin, H.Y., Jung, S., Cho, S.M., Shin, H.C., Bae, Y.M., Lee, S.H., Kim, H.J., Joen, B.H., and Kim, B. 2012. Antifungal miconazole induces cardiotoxicity via inhibition of APE/REF-1-related pathway in rat neonatal cardiomyocytes. *Toxicological Sciences*. 126: 289-305.
- [10] Pim Wattapanich, 1993. Folk medicine textbook (authentic) of Luang Pu Suk Wat Makham Thao and Krom Luang Chumphon Khet Udomsak. Trisin Printing. Bangkok. 112 pages. (in Thai)
- [11] Medini, F., Fellah, H., Ksouri, R. and Abdely. 2014. Total phenolic, flavonoid and tannin contents and antioxidant and antimicrobial activities of organ extracts of shoots of the plant *Limonium delicatulum*. *Journal of Taiban University for Science*. 8(3): 216-224.
- [12] Kovac, J., Slobodnikova, L., Trajckova, E., Rendekova, K., Mucaji, P., Sychrova, A. and Fialova, S.B. 2023. Therapeutic potential of flavonoids and tannins in management of Oral infectious disease- A review. *Molecules*. 28(1): 158. doi: 10.3390/molecules28010158
- [13] Clinical and Laboratory Standards Institute (CLSI). 2002a. Reference method for broth dilution antimicrobial susceptibility tests for bacteria that grow aerobically. Approved standard M7-A4. Clinical and Laboratory Standards Institute, Wayne, Pa.
- [14] Clinical and Laboratory Standards Institute (CLSI). 2002b. Reference method for broth dilution antimicrobial susceptibility testing of yeasts. Approved standard M27- A2. Clinical and Laboratory Standards Institute, Wayne, Pa.
- [15] Clinical and Laboratory Standards Institute (CLSI). 2002c. Reference method for broth dilution antimicrobial susceptibility testing of filamentous fungi. Approved standard M38-A. Clinical and Laboratory Standards Institute, Wayne, Pa.

- [16] Sarker, S.D., Nahar, L., and Kumarasamy, Y. 2007. Microtiterplate-based antibacterial assay incorporating resazurin as an indicator of cell growth, and its application in the in vitro antibacterial screening of phytochemicals. *Methods*. 42: 321-324.
- [17] Ghafar, M.F.A., Prasad, K.N. Weng, K.K. and Ismail, A. 2010. Flavonoid, hesperidine, total phenolic contents and antioxidant activities from citrus species. *African Journal of Biotechnology*. 9(3): 326-330.
- [18] Syukriya, A.J., Bankeeree, W., Prasongsuk, S. and Yanatatsaneejit, P. 2023. In vitro antioxidant and anticancer activities of *Smilax corbularia* extract combined with *Phellinus linteus* extract against breast cancer cell lines. *Biomedical Reports*. 19: 63; DOI: 10.3892/br.2023.1645
- [19] Jeeno, P., Tongban, S., Yana, P., Wongta, A., Sutan, K., Yadoung, S. and Hongsibsong, S. 2022. Tentative identification of phytochemicals from *Smilax glabra* and *Smilax corbularia* extracts by LC-QTOF/MS and their bioactive potential. *Plants*. 11(16); 2089; <https://doi.org/10.3390/plants11162089>
- [20] Xu, S. Shang, M.Y., Liu, G.X., Xu, F., Wang, X., Shou, C.C. and Cai, S.Q. 2013. Chemical constituents from rhizomes of *Smilax glabra* and their antimicrobial activity. *Molecules*. 18; 5265-5287. doi:10.3390/molecules18055265
- [21] Lalmuansangi, C., Lalremruati, M and Zothansiam. 2020. Assessment of free radicals scavenging activities and antioxidative potential of the tuber extracts of *Stemona tuberosa* Lour. *Current Trends in Biotechnology and Pharmacy*. 14(3): 347-358.
- [22] Rutnakornpituk, B., Boonthip, C., Kerdpan, J., Fakfeang, N. and Kholam, W. 2018. Antioxidant activity, total phenolic and flavonoid contents and analyses of active compounds in *Stemona collinsae* Craib crude extracts. *International Journal of Science*. 15(1); 25-36.
- [23] Singh, R. Bachheti, R.K., Saini, CK. And Singh, U. 2016. In vitro antioxidant activity of *Canna indica* extracts using different solvent system. *Asian Journal of Pharmaceutical and clinical Research*. *Asian J Pharm Clin Res* 9(6): 53-56.
- [24] Al-Snafi, A. E. 2015. Bioactive components and pharmacological effects of *Canna indica* -anoverview. *International Journal of Pharmacology and Toxicology*. 5(2); 71-75.
- [25] Hosur, H. and Handral, M. 2021. A review on *Canna indica* and its pharmacological studies. *World Journal of Pharmaceutical Research*. 10(4); 2003-2012.
- [26] Jirakiattikul, Y., Autajamsripon, J. and Rithichai, P. 2018. Effect of culture periods on antioxidant contents of in

- vitro Smilax corbularia shoots. Thai Science and Technology Journal. 27(6): 1066-1077. (in Thai)
- [27] Sanchez-Moreno, C., Jimenez-Escia, A. and Saura-Calixto. J., 2000, Study of low-density lipoprotein oxidizability indexes to measure the antioxidant activity of dietary polyphenols, Nutr Res, 20: 941-953.
- [28] Chantarapon, P., Bunpean, A., Sangjan, T. and Puksuk, N. 2023. A systematic review of herbal medicinal formulas for skin disease treatment with Thai traditional medicine wisdom. Journal of Thai Traditional and Alternative Medicine. 21(1): 175-185. (in Thai)